

ADVIES VAN DE BEZWAARSCHRIFTENADVIESCOMMISSIE

Aan:	Belastingdienst/Toeslagen
Betreft:	het bezwaarschrift van de heer [REDACTED]
Primair besluit:	26 maart 2020, T-C DR CAF-11 CB 4
Ontvangst bezwaarschrift B/T:	7 mei 2020
Hoorzitting:	28 mei 2021
Overdracht advies aan UHT:	26 juli 2021

Belastingdienst/Toeslagen:**Onderwerp van advies**

Het bezwaarschrift van de heer [REDACTED] (hierna: belanghebbende), ingediend door de heer mr. [REDACTED] van [REDACTED] Advocaten (hierna: gemachtigde), is gericht tegen de beschikking definitieve compensatie CAF 11 van 26 maart 2020 van de Belastingdienst/Toeslagen (hierna: de dienst). De compensatie is aan belanghebbende toegekend omdat hij deel heeft uitgemaakt van het onderzoek CAF 11.

Met toepassing van de Compensatieregeling CAF 11 van 6 december 2019 (Staatscourant 9 december 2019, 66172, hierna: Compensatieregeling) is aan hem een bedrag van € 13.084,- toegekend.

De compensatie bestaat uit:

- vergoeding van door de Belastingdienst/Toeslagen in het kader van CAF 11 teruggevorderde kinderopvangtoeslag (3.1.1 Compensatie voor correctiebesluiten);
- vergoeding van materiële schade volgens de vaste norm van 25% van dit bedrag (3.1.3 Compensatie voor veronderstelde materiële schade);
- vergoeding van invorderingskosten, inclusief rente (3.1.4 Compensatie voor invorderingskosten);
- vergoeding van immateriële schade van € 500 per zes maanden (3.1.2 Compensatie voor veronderstelde immateriële schade);
- extra compensatie van 1% in verband met de mogelijke gevolgen van vermogenstoename (7. Extra compensatie).

Procesverloop

Bij brief van 17 december 2019 heeft de dienst aan belanghebbende een vooraankondiging compensatie CAF 11 tot compensatie CAF 11 van € 12.579,- gedaan. Op deze vooraankondiging heeft belanghebbende gereageerd in een e-mailbericht van 14 januari 2020 aan zijn toenmalige advocaat, mevrouw mr. [REDACTED]. De dienst heeft in zijn verweerschrift van 15 januari 2021 aangegeven deze reactie van belanghebbende destijds te hebben ontvangen.

Bij besluit van 26 maart 2020 heeft de dienst een definitieve compensatie toegekend van € 13.084, -. Hiertegen is namens belanghebbende door gemachtigde bij brief van 6 mei 2020, ontvangen op 7 mei 2020, pro forma bezwaar gemaakt. De gronden van het bezwaarschrift zijn door de gemachtigde bij brief van 21 september 2020 aangevuld.

Gemachtigde heeft op 11 december 2020 aan het secretariaat van de Bezwaarschriftenadviescommissie (hierna: de Commissie) verzocht om het inleidend en aanvullend bezwaarschrift door te sturen naar de Commissie Werkelijke Schade (hierna: CWS) in verband met een verzoek om aanvullende vergoeding van de werkelijke schade. Deze doorzending is bevestigd bij brief van 18 december 2020.

Bij beschikking van 1 februari 2021 is aan belanghebbende een aanvulling van de compensatie tot € 30.000, - toegekend, te weten € 16.916, -, gebaseerd op het Besluit forfaitair bedrag en verruiming compensatieregeling (Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag), Staatscourant 19 maart 2021, 14691 (hierna: de Catshuisregeling).

De dienst heeft voorafgaand aan de zitting een verweerschrift met dagtekening 15 januari 2021 ingediend bij de Commissie. Dit verweerschrift is aan belanghebbende toegezonden.

Op 25 mei 2021 heeft gemachtigde aan de Commissie zijn zittingsaantekeningen en nadere stukken via de e-mail gestuurd.

De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 28 mei 2021. Het verslag daarvan gaat als bijlage bij dit advies.

Gronden van bezwaar

Inkomensverlies

Belanghebbende heeft als reactie op de vooraankondiging compensatie aangegeven dat de stressvolle tijd waarin hij deel uitmaakte van het CAF 11-onderzoek, ertoe heeft geleid dat hij op zijn werk is teruggezet in functie en dat hij daardoor een lager salaris ontving.

In het bezwaarschrift is het volgende aangevoerd.

Het besluit is niet inzichtelijk

Het primaire besluit voldoet niet aan de eisen van de artikelen 3:2 (zorgvuldige voorbereiding) en 3:46 (motivering van het besluit) van de Algemene Wet Bestuursrecht (hierna: Awb).

De reden hiervoor is het ontbreken van het (bezwaar)dossier en de onbekende wijze waarop de nadere stukken van de gemachtigde, in reactie op de vooraankondiging van 17 december 2019, al of niet zijn meegewogen door de dienst, daarnaast is het besluit niet inzichtelijk gemotiveerd.

De berekening is onjuist

De berekening van de compensatie is op de volgende punten onjuist:

- het jaar 2012 is niet meegenomen in de berekening van het compensatiebedrag terwijl niet valt uit te sluiten dat ook in dat jaar sprake is geweest van institutioneel vooringenomen handelen van de dienst in het kader van CAF 11 of

- vergelijkbare (CAF-)zaken aangezien belanghebbende dat jaar deels was aangesloten bij het bureau Bebegim dat deel uitmaakte van het CAF-onderzoek.
- Er heeft een verrekening plaatsgevonden van teruggevorderde kinderopvangtoeslag met een aan belanghebbende toegekende teruggave van inkomstenbelasting. Door die verrekening is een kleine schuld en een betalingsachterstand ontstaan. Onduidelijk is hoe belanghebbende voor die achterstand en daarop betrekking hebbende kosten wordt gecompenseerd. Ook is een bedrag aan teruggevorderde kinderopvangtoeslag verrekend met een bedrag van aan belanghebbende toegekende belastingrente;
 - de vergoeding van 25% voor de materiële schade moet mogelijk aangepast worden;
 - de rentevergoeding voor de gemiste kinderopvangtoeslag (hierna: kinderopvangtoeslag) ex artikel 3.1.6. van het Compensatiebesluit ontbreekt;
 - het is niet duidelijk of belanghebbende is gecompenseerd voor kosten van juridische bijstand door mevrouw mr. ██████████
 - de immateriële schadevergoeding is niet goed berekend; de periode voor deze berekening dient te lopen vanaf het eerste neerwaartse correctiebesluit tot aan het moment dat er een onherroepelijk besluit is; daarnaast zijn er twee afzonderlijke (correctie)besluiten genomen waarvoor per besluit het recht op immateriële schadevergoeding moet worden vastgesteld;
 - de bijstelling van extra compensatie van 1% zal aangepast moeten worden aan het naar boven bij te stellen compensatiebedrag.

De exceptieve toetsing Compensatieregeling

De Compensatieregeling gaat uit van standaardbedragen in plaats van maatwerk. Daarmee voldoet de regeling niet aan de exceptieve toetsing c.q. is de regeling in strijd met het evenredigheidsbeginsel. Dit geldt met name voor de vergoeding van de materiële en immateriële schade. Daarbij komt dat de Compensatieregeling de hoogte van de compensatie (mede) afhankelijk stelt van de bedragen die (destijds) zijn teruggevorderd c.q. terugbetaald.

De exceptieve toetsing Catshuisregeling

De Catshuisregeling voldoet niet aan de exceptieve toetsing wegens strijdigheid met het evenredigheids- en het gelijkheidsbeginsel. Het bedrag van € 30.000,- betreft een (aanvullend) forfaitair bedrag, maar staat los van de hoogte van het teruggevorderde bedrag, de duur van alle procedures of de daadwerkelijke grondslag van de geleden schade (CAF, OGS (opzet/grove schuld) of een andere grondslag). Hierdoor ontvangen belanghebbenden die meer schade hebben geleden relatief minder dan wel geen compensatie op grond van deze regeling dan andere belanghebbenden die minder schade hebben geleden.

Gemachtigde heeft verder verzocht om vergoeding van de proceskosten van deze bezwaarprocedure.

Verweer

In zijn schriftelijke reactie van 15 januari 2021 stelt de dienst, samengevat, dat belanghebbende ontvankelijk is in zijn bezwaar.

De dienst onderkent dat het persoonlijke dossier van belanghebbende (nog) niet is verstrekt; het bezwaarschrift wordt daarom door de dienst tevens aangemerkt als een verzoek tot het opvragen hiervan.

Wat betreft de berekening van de compensatie:

- de Persoonlijk zaakbehandelaar van belanghebbende heeft bevestigd dat het jaar 2012 herbeoordeeld zal worden indien de door belanghebbende overgelegde informatie daartoe aanleiding geeft;
- er kan geen uitleg gegeven worden over de verrekeningen en de rentevergoeding omdat er nog geen mogelijkheid is geweest om het overzicht in te zien;
- de rentevergoeding voor de gemiste kinderopvangtoeslag ex artikel 3.1.6. van het Compensatiebesluit zal in de beslissing op bezwaar meegenomen worden;
- niet bekend is in hoeverre belanghebbende is bijgestaan door mevrouw mr. [REDACTED];
- de periode voor de berekening van immateriële schadevergoeding is correct want loopt vanaf het eerste neerwaartse correctie (9 juli 2014) tot aan de datum van het primaire besluit (26 maart 2020);
- het verzoek om meer compensatie vanwege loonderving moet ter beoordeling aan de CWS worden voorgelegd.

Feiten

Vaststaat dat belanghebbende voor de berekeningsjaren 2013 (€ 4.034, -) en 2014 (€ 4.239, -) kinderopvangtoeslag heeft ontvangen voor een totaalbedrag van € 8.273, -. De kinderopvangtoeslag voor 2013 is op 31 juli 2015 op nihil gesteld. Bij besluit van 10 juni 2016 is alsnog € 3.849,- toegekend over het jaar 2013.

De kinderopvangtoeslag voor 2014 is bij besluit van 21 augustus 2014 neerwaarts gecorrigeerd tot € 2.826,- en later bij besluit van 10 juni 2016 definitief op nihil gesteld.

Vaststaat ook dat bij beschikking van 26 maart 2020 een definitieve compensatie CAF 11 van € 13.084, -.aan belanghebbende is toegekend.

Bij besluit van 1 februari 2021 is dit bedrag op grond van de Catshuisregeling aangevuld tot € 30.000, -.

Daarnaast staat vast dat het onderdeel van het bezwaarschrift dat een verzoek om aanvullende vergoeding van werkelijke schade betreft, is ingediend bij de CWS (zie onder procesverloop).

Toepasselijke wet- en regelgeving

- Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb);
- Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: Awir);
- Besluit Compensatieregeling CAF 11 en vergelijkbare (CAF-)zaken, gedateerd:
 - 6 december 2019, Staatscourant 9 december 2019, 66172;
 - 20 mei 2020, Staatscourant 26 mei 2020, 28700;
 - 28 augustus 2020, Staatscourant 7 september 2020, 45904;
- Besluit proceskosten bestuursrecht van 22 december 1993 (hierna: Besluit proceskosten);

- Besluit forfaitair bedrag en verruiming compensatieregeling (Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag), Staatscourant 19 maart 2021, 14691, hierna: Catshuisregeling;
- Subsidieregeling pakket rechtsbijstand herstelregelingen kinderopvangtoeslag, Staatscourant 1 maart 2021, 10248.

Ontvankelijkheid

Niet in geschil is dat het bezwaarschrift tijdig is ingediend en tijdig is ontvangen en dat het voldoet aan de daaraan te stellen eisen.

Kader van het advies

Zoals op de hoorzitting ook besproken, zijn de verzoeken om aanvullende schadevergoeding doorgestuurd naar de CWS. Over de daarop betrekking hebbende geschilpunten (zoals het door belanghebbende aangevoerde inkomensverlies) zal de Commissie daarom niet adviseren. De Commissie ziet evenwel in dit geval aanleiding om op 2 punten - de gevraagde vergoeding voor werkelijk gemaakte proceskosten en de gevraagde vergoeding voor immateriële schade wel in te gaan.

Overwegingen ten aanzien van de bezwaren en het bestreden besluit

Inkomensverlies

De Commissie heeft geconstateerd dat de dienst tijdens de hoorzitting of op enig ander tijdstip niet heeft weersproken dat belanghebbende in functie is teruggezet en daardoor inkomensverlies heeft geleden. Zij acht dit van belang bij de behandeling van het verzoek om vergoeding van de werkelijke schade.

Besluit is niet inzichtelijk

De Commissie is van mening dat door gemachtigde onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. De Commissie volgt gemachtigde wel in zijn stelling dat het bestreden besluit onvoldoende inzichtelijk is: bij de bij het besluit gevoegde berekeningstabel ontbreekt een duidelijk toelichting en verwijzing naar onderliggende stukken c.q. beschikkingen. De dienst kon op de hoorzitting de berekening van enkele gehanteerde bedragen ook niet duidelijk maken. In zoverre is het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd. Naar het oordeel van de Commissie is belanghebbende door deze gang van zaken echter niet benadeeld; aan de hand van het aan gemachtigde toegestuurde verweerschrift van de dienst met bijlagen is de berekening te herleiden tot de in de berekeningstabel genoemde bedragen. Het motiveringsgebrek kan dan ook met toepassing van artikel 6:22 Awb gepasseerd worden. De Commissie adviseert de dienst toekomstige besluiten van een deugdelijke motivering te voorzien.

De berekening is onjuist

Het jaar 2012

Gemachtigde heeft in deze bezwaarprocedure aangevoerd dat belanghebbende mogelijk aanspraak heeft op compensatie voor het jaar 2012. De dienst heeft toegezegd opnieuw te zullen beoordelen of belanghebbende over 2012 in aanmerking komt voor compensatie.

De Commissie kan daarover pas een advies uitbrengen, als de dienst na herbeoordeling van dit jaar een voor bezwaar vatbaar besluit heeft genomen. Indien deze herbeoordeling niet leidt tot een voor belanghebbende bevredigend besluit, dan kan hij, indien hij dat wenst, tegen die beschikking bij de dienst een bezwaarschrift indienen, waarna de Commissie daarover een advies zal uitbrengen.

Verrekening van bedragen

Het feit dat de teruggevorderde kinderopvangtoeslag door de Belastingdienst is verrekend met teruggaven van Inkomstenbelasting aan belanghebbende of met kinderopvangtoeslag over latere jaren heeft op zich geen invloed op de hoogte van de compensatie. Voor het bedrag dat verrekening heeft plaatsgevonden wordt de kinderopvangtoeslag geacht te zijn terugbetaald aan de Belastingdienst. Deze verrekening voorkomt dus dat er een vermindering van de compensatie plaatsvindt wegens niet-ingevorderde kinderopvangtoeslag (onder punt e2). Deze vermindering bedraagt bij belanghebbende over de jaren 2013 en 2014 nihil. De commissie acht de berekening van de compensatie in dit opzicht juist.

'Belastingrente' c.q. Awir-rente

Aan belanghebbende is over het jaar 2013 bij beschikking van 12 februari 2013 kinderopvangtoeslag toegekend voor een bedrag van € 4.034. Bij beschikking van 31 juli 2015 is de kinderopvangtoeslag over 2013 op nihil gesteld en teruggevorderd voor een totaalbedrag van € 4.208. Hoewel dit niet blijkt uit de tekst van de beschikking bestaat dit bedrag kennelijk voor € 174 uit Awir-rente die aan belanghebbende in rekening is gebracht. De Commissie is van mening dat voor de compensatie van belanghebbende onder punt a uitgegaan dient te worden van het totaalbedrag van € 4.208, zodat ook de in rekening gebrachte Awir-rente voor vergoeding in aanmerking komt.

De gedeerde rentevergoeding voor de gemiste kinderopvangtoeslag

Zoals de dienst ter zitting heeft aangegeven, heeft belanghebbende ten onrechte nog geen vergoeding ontvangen voor de gedeerde rente over de ten onrechte ingetrokken kinderopvangtoeslag conform par. 3.1.6. van de Compensatieregeling (versie 28 augustus 2020). De Commissie adviseert de dienst hierover alsnog een vergoeding te verstrekken.

Vergoeding kosten rechtsbijstand eerdere procedures

Belanghebbende heeft bezwaarschriften ingediend met betrekking tot de kinderopvangtoeslag 2012, 2013 en 2014. Al deze bezwaarschriften zijn niet-ontvankelijk verklaard. Voor de jaren 2013 en 2014 heeft belanghebbende een herzieningsverzoek ingediend. Gemachtigde heeft aangegeven dat advocaat mr. [REDACTED] daarbij mogelijk bijstand heeft verleend en hij heeft verzocht om, indien dit zo blijkt te zijn, de kosten daarvoor mee te nemen in het compensatiebedrag.

De Commissie heeft geen inzage gehad in de door belanghebbende ingediende bezwaarschriften; deze stukken zijn niet overgelegd.

De Commissie kan zich echter voorstellen dat de tekst van deze bezwaarschriften duidelijk kan maken of belanghebbende bij het schrijven daarvan juridisch hulp heeft gehad in de zin van aanwijzingen, niet zijnde een uitgeschreven tekst. Hetzelfde geldt voor herzieningsverzoeken.

Indien dit het geval lijkt te zijn geweest, geeft de Commissie in overweging de kosten daarvan te vergoeden. De Commissie verwijst in dit verband naar haar advies van 24 december 2020 in de zaak BAC 2020-011.

De Compensatieregeling gaat uit van een forfaitaire vergoeding van proceskosten en verwijst (uitsluitend) voor de vaststelling van de forfaitaire bedragen naar het Besluit proceskosten bestuursrecht. Dit besluit bepaalt in het derde lid van artikel 2 dat in bijzondere omstandigheden van de voorgeschreven bedragen afgeweken kan worden. Gelet daarop en op hetgeen hiervoor al is overwogen adviseert de Commissie in dit geval voor het indienen van een bezwaarschrift/herzieningsverzoek opgesteld door belanghebbende op basis van aanwijzingen van diens gemachtigde een 0,5 punt vergoeding met wegingsfactor 2 toe te kennen.

Immateriële schadevergoeding

De forfaitaire vergoeding voor immateriële schade uit het CAF 11 besluit is een vergoeding voor de veronderstelde stress, ongemak en onzekerheid die de belanghebbende ervaart, omdat het lang duurt voordat de compensatie definitief is berekend.

De gemachtigde stelt dat deze elementen ook in deze zaak een rol spelen. Belanghebbende heeft door de bezwaarprocedure langer moeten wachten op de definitieve berekening van zijn compensatie en hiervan stress ervaren die nog steeds voortduurt.

De Bezwaarschriftenadviescommissie adviseert dan ook om de forfaitaire vergoeding voor de immateriële schade van de belanghebbende te berekenen vanaf de datum van de eerste neerwaartse correctie tot de datum van de beslissing op bezwaar.

De compensatie van de immateriële schade wordt, gelet op de regeling, niet toegekend per individuele stopzetting per toeslagjaar, maar voor de totale periode tussen het moment van eerste stopzetting van de kinderopvangtoeslag en de afhandeling van de compensatie.

Extra compensatie van 1%

De bijstelling van extra compensatie van 1% zal aangepast moeten worden aan het naar boven bij te stellen compensatiebedrag.

Exeptieve toetsing Compensatieregeling

De Commissie is van mening dat de Compensatieregeling, waarbij gekozen is voor de toekenning van forfaitaire bedragen, niet evident onrechtmatig of onevenredig is. De Compensatieregeling kent forfaitaire elementen voor materiële schade, te weten 25% van het compensatiebedrag, en immateriële schade, waarvoor een standaardbedrag van € 500,- per 6 maanden geldt. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om de werkelijke schade vergoed te krijgen. De Compensatieregeling biedt naar de mening van de Commissie in principe voldoende basis voor het beoordelen en toekennen van de compensatie, zeker nu voor de beoordeling van mogelijke uitzonderingen een maatwerk regeling is getroffen door middel van het inwinnen van het advies van de CWS.

Exeptieve toetsing Catshuisregeling

Om een zo groot mogelijke groep door ongekend onrecht gedupeerde ouders zo snel mogelijk recht te kunnen doen, heeft het kabinet een aantal aanvullende maatregelen getroffen. Een van die maatregelen betreft het uitkeren van een forfaitair bedrag van € 30.000,- aan alle gedupeerde ouders die een verzoek voor herstel hebben ingediend en daarvoor, na aanvankelijk een lichte toets, in aanmerking komen, de zogenaamde Catshuisregeling.

Aangevoerd is dat de regeling zich als zodanig, in abstracto, niet verenigt met het evenredigheidsbeginsel in samenhang met het gelijkheidsbeginsel. Het eerste beginsel

vergt evenredigheid van nadelige gevolgen ten opzichte van de nagestreefde doelen. Het tweede beginsel houdt onder meer in dat ongelijke gevallen juist ongelijk behandeld worden naar de mate waarin zij verschillen.

De Commissie begrijpt het exceptief bezwaar over de Catshuisregeling zo, dat beide rechtsbeginselen in hun onderlinge samenhang gezien, zich verzetten tegen een regeling die uitgaat van een lumpsum in plaats van maatwerk. Gebrek aan maatwerk (met daaraan verbonden gebrek aan erkenning van individuele situatie van de ouder) vormt in die lezing het negatieve gevolg van de keuze voor een lumpsumregeling. Het exceptief bezwaar houdt in dat dit niet opweegt tegen het doel (het belang) van snelle, ruimhartige tegemoetkoming van een grote groep gedupeerde ouders. Gebrek aan maatwerk leidt tot uniforme behandeling van mensen in uiteenlopende situaties. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan gedupeerden die wel en met grote moeite, of juist níet, (terug)betaald hebben, toen hun aanspraak op kinderopvangtoeslag vanwege een van de CAF-onderzoeken werd gecorrigeerd.

De Commissie onderkent dat forfaitaire regelingen en met name een lumpsumregeling binnen het samenstel van regelingen dat beoogt het ongekend onrecht te compenseren, de hersteloperatie minder responsief maakt. Immers, waar (eerst) een forfaitaire regeling of lumpsumregeling toepassing vindt, zijn de omstandigheden van het individuele geval (aanvankelijk) slechts in beperkte mate bepalend, terwijl vanuit het oogpunt van mensenrechtenbescherming maatwerk in bepaalde omstandigheden geboden kan zijn. Vanuit dit laatste perspectief geldt evenwel dat uiteindelijk de toepassing van alle regels en beleid in het individuele geval proportioneel moet zijn. Er moeten inspanningen getroost worden om tot een individuele beoordeling te komen, maar daarmee is niet gezegd dat alle onderdelen van het samenstel van regelingen van maatwerk uit dienen te gaan.

De Catshuisregeling op zichzelf kan inderdaad, zoals is aangevoerd, in individuele gevallen ongelijk uitwerken. Naarmate van gedupeerden onrechtmatig een geringer bedrag aan de kinderopvangtoeslag is teruggevorderd, komen zij binnen de bandbreedte van € 30.000,- in aanmerking voor een hogere aanvullende compensatie. Dit is een bezwaar dat inherent is aan de lumpsumregeling, zoals door het kabinet is vastgesteld. De kinderopvangtoeslagaffaire heeft een nog niet exact bepaalde, maar grote groep belanghebbenden ernstig geraakt. Velen van hen zijn voor opeenvolgende jaren gedupeerd door in allerlei opzicht onrechtmatige terugvorderingen waarbij vooringenomenheid en hardheid bij de invordering voorop hebben gestaan. Zij en hun kinderen zijn in hun maatschappelijk functioneren ernstig belemmerd. Het kabinet heeft met de Catshuisregeling een uniforme, praktische regeling gemaakt en, met inachtneming van alle belangen, beoogd een grote groep van de gedupeerden snel tegemoet te komen. Dit laatste is een legitiem doel. De regeling voorziet erin dat Belastingdienst/Toeslagen na toekenning van het forfaitaire bedrag op een later moment het definitieve bedrag aan compensatie of tegemoetkoming op grond van een van de (forfaitaire) herstelregelingen bij beschikking vast zal stellen. Indien gedupeerde ouders menen dat zij naast dit bedrag van € 30.000,- in aanmerking komen voor een aanvullende vergoeding voor hogere en werkelijk geleden (materiële en immateriële) schade, staat de weg open naar de CWS.

Alles overziende acht de Commissie deze aanpak in brede zin te billijken (zie BAC 2020-015). Daarbij heeft de Commissie in aanmerking genomen dat het evenredigheidsbeginsel, als alle beginselen, weliswaar (in toenemende zin) een grote werking, maar geen absolute werking heeft. Het zal steeds moeten worden afgewogen, zoals in dit geval tegen het belang een zo groot mogelijk aantal gedupeerden van het CAF-beleid snel een (begin van) compensatie te bieden. Het hiervoor beschreven

samenstel van compensatieregelingen, en de plaats van de Catshuisregeling daarbinnen, leidt niet zonder meer tot een onaanvaardbare of overwegend onevenwichtige uitkomst. Van belang is dat in alle fases van toekenning in rechtsbescherming wordt voorzien. De Commissie sluit niet uit dat aan haar nog exceptieve bezwaren voorgelegd zullen worden, die specifieke elementen van de Catshuisregeling betreffen en tot een ander standpunt kunnen nopen.

Vergoeding proceskosten

Voor de kosten van de rechtsbijstand in deze bezwaarprocedure heeft belanghebbende, nu het bezwaar naar de mening van de Commissie gedeeltelijk gegrond is, recht op een forfaitaire vergoeding op basis van 2 procespunten met elk een wegingsfactor 2.

De Commissie heeft in andere zaken de dienst geadviseerd bij de compensatie voor in het verleden gemaakte proceskosten en voor de vergoeding van door de belanghebbende gemaakte proceskosten in deze bezwaarprocedure een vergoeding toe te kennen van € 748 per procespunt, conform de aanpassing van het Besluit proceskosten bestuursprocesrecht per 1 juli 2021. De dienst heeft dat advies overgenomen.

De Commissie wijst erop dat deze verhoging tot € 748,- per procespunt ook betrekking heeft op de eventuele vergoeding van rechtsbijstand van mevrouw mr. [REDACTED] (zie pagina 7).

Samenvatting en advies

Samengevat adviseert de Commissie

- om te onderzoeken of er proceskosten voor de juridische bijstand door mevrouw mr. [REDACTED] zijn die voor vergoeding in aanmerking komen en, indien dat het geval is, daarvoor een 0,5 punt vergoeding met wegingsfactor 2 toe te kennen, om daarbij het nieuwe bedrag van € 748,- per procespunt te hanteren;
- om de proceskosten voor de juridische bijstand voor de huidige bezwaarprocedure te compenseren, om een wegingsfactor 2 voor elk van de procespunten toe te kennen, om daarbij het nieuwe bedrag van € 748,- per procespunt te hanteren;
- om de immateriële schade voor het verloop van de procedure vanaf de datum van de eerste neerwaartse correctie tot het moment van de beslissing op bezwaar toe te kennen;
- om alsnog de aan belanghebbende in rekening gebrachte Awir-rente te vergoeden;
- om alsnog de door belanghebbende gederfde rente te vergoeden met toepassing van art. 27 Awir, en
- om te herbeoordelen of belanghebbende voor compensatie in aanmerking komt over het jaar 2012.

Dat brengt mee dat ook de elementen c en f van de compensatiebeschikking (de zgn. aanvullende compensatie van 25% en van 1 %) moet worden verhoogd.

mr. [REDACTED]
secretaris

mr. [REDACTED]
voorzitter